

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/95/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217010320
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2217010320.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného Y. W., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18.12.2019 pod sp. zn. 4T/78/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.03.2021, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný Y. W., nar. XX.XX.XXXX v P. W., trvale bytom P. W., S. cesta č. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Želiezovce,

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

od presne neustálenej doby roku 2016 až do dňa 02.02.2017 si obžalovaný na doposiaľ neustálených miestach v rámci Slovenskej republiky od osoby Y. S. (odsúdený v inom konaní) ako aj od inej doposiaľ neurčitej osoby neoprávnene zadovážoval väčšie doposiaľ neustálené množstvo omamných a psychotropných látok, a to metamfetamín, pričom od Y. S. si niekedy v období od jesene 2016 do januára 2017 zakúpil pervitín v množstve asi 10 gramov, ktoré omamné a psychotropné látky prechovával a tieto následne na nezistených miestach v okrese Dunajská Streda, najneskôr do dňa 02.02.2017 distribuoval iným osobám, a to najmä G. A., Q. W. a W. B., pričom dňa 02.02.2017 bol Y. W. zadržaný ako podozrivý v zmysle § 85 odsek 1 Trestného poriadku, pričom na steroch z rúk Y. W. bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu a v jeho moči bola zistená prítomnosť metamfetamínu,

pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

t e d a

neoprávnene zadovážal, predal a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje :

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému ukladá i ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda bol obžalovaný Y. W. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. b) a písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne neustálenej doby roku 2016 až do dňa 02.02.2017 si obžalovaný na doposiaľ neustálených miestach v rámci Slovenskej republiky od osoby Y. S. (odsúdený v inom konaní) ako aj od inej doposiaľ neurčitej osoby neoprávnene zadovožoval väčšie doposiaľ neustálené množstvo omamných a psychotropných látok, a to metamfetamín, pričom od Y. S. si niekedy v období od jesene 2016 do januára 2017 zakúpil pervitín v množstve asi 10 gramov, ktoré omamné a psychotropné látky prechovával a tieto následne na nezistených miestach v okrese Dunajská Streda, najneskôr do dňa 02.02.2017 distribuoval iným osobám, a to najmä G. A., Q. W. a W. B., pričom dňa 02.02.2017 bol Y. W. zadržaný ako podozrivý v zmysle § 85 odsek 1 Trestného poriadku, pričom na steroch z rúk Y. W. bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu a v jeho moči bola zistená prítomnosť metamfetamínu,

pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 8 (osem) mesiacov, podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia a zároveň obžalovanému podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, § 78 odsek 1 Trestného zákona uložil i ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.I. 1201-1211 spisu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný, ktoré aj následne prostredníctvom obhajcu náležite písomne odôvodnil v rozsahu č. I. 1222-1225 spisu.

V písomne podanom odvolaní uviedol, že s napadnutým rozhodnutím okresného súdu sa nestotožňuje najmä z dôvodu, že z doposiaľ vykonaného dokazovania bolo síce preukázané, že v jednom prípade

mal kúpiť od svedka (predtým spoluobžalovaného) Y. S. desať gramov pervitínu, no nebolo ustálené (a nie je to ani ustálené v skutkovej vete rozsudku), v akom období to malo byť. V ostatnom období mu mal Y. S. poskytovať látku MSM, čo však nie je drogou. Taktiež u ostatných svedkov nebolo jednoznačne preukázané, kedy mali od obžalovaného drogy kupovať a či vôbec sa jednalo o drogy, keďže z výpovede svedka Y. S. vyplýva, že mu drogy nepredával. Taktiež je toho názoru, že jeho výpoveď bola v prípravnom konaní ovplyvnená príslušníkmi polície a poukazoval na to, že u neho žiadne drogy zaistené neboli.

Z hľadiska vykonaného dokazovania považoval za nevyhnutné poukázať na svedecké výpovede svedkov G. A., Q. W. a W. B..

Zo svedeckej výpovede G. A. na hlavnom pojednávaní zo dňa 31.10.2017 vyplýva, že na otázku obhajoby aby svedkyňa spresnila čas, kedy prvýkrát od obžalovaného kupovala drogu svedkyňa uviedla, že: "Neviem to povedať." Na ďalšiu otázku obhajoby, aby svedkyňa uviedla, že kedy kúpila od obžalovaného naposledy drogu, svedkyňa uviedla, že "Minulý rok niekedy, presný čas uviesť neviem". Na otázku obhajcu, že po akú dobu kupovala od obžalovaného drogy svedkyňa uviedla, že: "Možno to bolo viac, alebo menej ako 6 mesiacov, presne na to neviem odpovedať. Vyšetrovateľ pri výsluchu napísal ten dátum približne, či to napísali správne, alebo nie, ja už to neviem." Na otázku obhajcu, že či o tom, že chodievala za obžalovaným kupovať drogy vedel jej druh U. S. svedkyňa uviedla, že: "Bolo to tak, že vedel aj nie".

Zo svedeckej výpovede U. S. na hlavnom pojednávaní zo dňa 31.10.2017 vyplýva, že "S obžalovaným sme sa stretávali 5 - 6 krát a to väčšinou u neho. Pri týchto návštevách bola prítomná maximálne družka, alebo manželka obžalovaného. O tom, že obžalovaný sa zaoberá s drogami ja som nič nevedel. Mal som vedomosti o užívaní drog G. A., odkiaľ ona zabezpečila drogy to som nevedel." Na otázku obhajcu, že aby svedok uviedol, od ktorého obdobia jeho družka A. neužíva drogy svedok uviedol, že: "Neviem presne, pol roka, trištvrté roka, alebo rok".

Zo svedeckej výpovede W. B. na hlavnom pojednávaní zo dňa 31.10.2017 vyplýva, že na otázku obhajoby, aby svedok uviedol koľkokrát kupoval od obžalovaného drogu svedok uviedol, že: "To neviem presne, nechcem hovoriť somarinu". Na ďalšiu otázku obhajoby, že kedy prvýkrát kupoval drogu od obžalovaného a kedy poslednýkrát svedok uviedol, že: "Na toto neviem odpovedať". A na otázku obhajoby odkedy svedok bol užívateľom drog svedok uviedol, že: "Neviem na to povedať, ani to neviem, koľkokrát presne od obžalovaného som kupoval drogy". Na ďalšiu otázku, keďže v PK svedok uviedol, že obžalovaného poznal asi od novembra 2015 a od tej doby do novembra 2016 asi 10 krát kúpil od neho drogu, či je to pravda svedok uviedol: " Ako som už uviedol, ja sa pridrižavam svojej svedeckej výpovedi z PK, teraz som už z toho celého popletený, skutočne si nepamätám na to, ja som sa s touto vecou ani nezaoberal. Ani v čase mojej výpovedi na polícii som presne nevedel určiť čas otvorenia Night Clubu, tie mesiace ohľadne otvorenia Night Clubu a termín otvorenie Night Clubu posunuli, boli tam viaceré etapy a to aj kvôli zmene zákonov."

Zo svedeckej výpovede svedka Q. W. na hlavnom pojednávaní zo dňa 21.02.2018 vyplýva, že svedok neuviedol presné obdobie kedy po prvýkrát kúpil od obžalovaného drogy a kedy naposledy kúpil od obžalovaného drogu. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa zoznámil s obžalovaným v roku 2015, na polícii však uviedol rok 2016. V prípravnom konaní uviedol, že chodil kupovať drogy do P. W., avšak keď bol zo strany obhajoby upozornený na to, že mal chodiť aj do R., tak pripustil, že v R. chodil dvakrát, čiže aj v tomto smere nie je presne ustálené obdobie, že odkedy, dokedy a koľkokrát.

Zo svedeckej výpovede svedka Q. X. na hlavnom pojednávaní zo dňa 13.02.2019 vyplýva, že pre svedka W. nikdy nezabezpečil drogy; že nie je pravda, že by mal v roku 2016 zabezpečiť pre svedka W. drogy; a prítomného obžalovaného (Y. W.) nepozná.

Zo svedeckej výpovede svedka Y. S. na hlavnom pojednávaní zo dňa 07.02.2018 vyplýva, že obžalovanému Y. W. predal 10 gramov pervitínu len raz a to pred koncom roku 2016. Látku MSM obžalovanému predával od jesene 2016 niekoľkokrát až do januára 2017, presné množstvo však svedok uviesť nevedel. Niekedy to malo byť 30 gramov, niekedy 50 gramov. Ďalej svedok uviedol, že MSM je

kľbová výživa, ktorú berú napríklad kulturisti, nie je to droga, ktorú v rôznych formách predávajú bežne v lekárnach a cez internet.

V nadväznosti na svedeckú výpoveď svedka Y. S. obžalovaný upriamoval pozornosť i na tú skutočnosť, že u svedkov G. A., Q. W. a W. B. nebolo jednoznačne preukázané, že kedy mali od obžalovaného uvedené drogy (pozn. zrejme kupovať) a predovšetkým nebolo preukázané, či vôbec sa jednalo o drogy, keďže z výpovede svedka Y. S. jednoznačne vyplýva, že mu drogy nepredával, ale predával mu látku MSM (metylsulfonylmetán). V skutkovej vete sa uvádza, že obžalovaný Y. W. si mal zabezpečovať väčšie množstvo drogy od svedka Y. S. a následne ich distribuovať.

Z vykonaného dokazovania nebolo podľa názoru obžalovaného preukázané, že by si mal vôbec nejaké drogy od svedka Y. S. zabezpečiť a teda nemôže byť preukázané, že tieto drogy mal následne aj predávať iným osobám, keďže malo ísť o látku metylsulfonylmetán, ktorá nie je látkou zakázanou, pričom žiadne drogy mu pri domovej prehliadke ani zaistené neboli.

Je tiež toho názoru, že rozsudok nenapĺňa požiadavky § 168 ods.1 Tr. por., nakoľko odôvodnenie napadnutého rozsudku nemožno považovať za dostatočné, okresný súd tiež dostatočne nevyhodnotil výpovede svedkov.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný prokurátor odvolanie proti rozsudku okresného súdu nepodal, k odvolaniu obžalovaného sa písomne nevyjadril.

Konanie na odvolacom súde:

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za súčasnej prítomnosti obžalovaného, obhajcu obžalovaného a prokurátora krajskej prokuratúry. Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por., nakoľko výrok o vine považuje za správny a zákonný, uložený trest odňatia slobody považuje skôr za mierny.

Obhajca obžalovaného navrhol, aby odvolací súd rozhodol v intenciách písomného odôvodnenia odvolania a obžalovaného spod obžaloby oslobodil, pretože neboli v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní vyprodukované také dôkazy, ktoré by svedčili o vine obžalovaného. Alternatívne navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie.

Obžalovaný uviedol, že počas celej doby bolo preukázané, že svedkovia W. a A. klamali. Veľmi ľutuje že sám bral drogy. Počas konania boli produkované dôkazy o jeho nevine a preto žiada, aby bola celá vec vrátená okresnému súdu na nové prejednanie.

Krajský súd v rozsahu uvedenom v § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku súdu I. stupňa proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné len čiastočne.

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu krajský súd dospel k zisteniu, že okresný súd na hlavnom pojednávaní a to aj po predchádzajúcich zrušujúcich uzneseniach odvolacieho súdu (pod sp. zn. 3To/52/2018 a 3To/111/2019) vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre objektívne a zákonné rozhodnutie a na základe takto vykonaného dokazovania správne dospel k zisteniu, že obžalovaný sa dopustil protiprávneho konania uvedeného v skutkovej časti rozsudku, no následne nesprávne toto konanie (popísané v skutkovej časti rozsudku) kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, nakoľko relevantné skutočnosti uvádzané v skutkovej časti rozsudku nepreukazujú bezpečne a bez akýchkoľvek pochybností, že by sa obžalovaný dopúšťal predmetného

trestného činu závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. b) Trestného zákona, teda že tento trestný čin páchal po dlhší čas.

Krajský súd je toho názoru, že z pohľadu týchto najzákladnejších kritérií vo vzťahu k vytýkanej právnej kvalifikácii neboli vyprodukované rozhodné dôkazy dostatočným spôsobom premietnuté do skutkovej časti rozsudku, ktoré by v posudzovanom prípade vo vzťahu k takémuto trestnému činu v dostatočnej miere uvedenú právnu kvalifikáciu odôvodňovali. Krajský súd nezistil v popise skutku (ktorý z dôvodu absencie odvolania prokurátora nie je oprávnený na základe skutkových zistení sám modifikovať v zmysle zásady „reformatio in peius“) žiadne také relevantné skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné ustáliť, že obžalovaný páchal predmetnú trestnú činnosť po dlhší čas.

Vo vzťahu k dostatočne neobjasnenej spornej otázke v rámci dokazovania, čo predstavuje „dlhší čas“, a teda závažnejší spôsob konania, odvolací súd dáva opätovne do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Tdo 6/2012, kde sa konštatuje, že v prípade, ak pôjde o trestný čin s vyššou trestnou sadzbou bude „dlhší čas“ kratší ako pri trestnom čine s nižšou trestnou sadzbou a všeobecne sa za dlhší čas považuje doba 6 mesiacov.

Splnenie zákonnej podmienky „po dlhší čas“ však samo osebe ešte pre záver o spáchaní trestného činu nepostačuje. Pre vyvodenie takého záveru je tiež potrebné, aby v tomto časovom období obvinený konal určitou intenzitou, ktorej objasnenie a následné ustálenie v skutkovej vete je nevyhnutné. Táto podmienka vyplýva aj zo samotného pojmu „po dlhší čas“, pretože je zrejmé, že v tomto časovom období musí byť páchaná pokračovacia, opakovacia alebo trvajúca Trestným zákonom vymedzená protispoločenská činnosť.

Vymedzenie tohto pojmu v zmysle § 138 Tr. zák. vyžaduje, aby počet jednotlivých útokov bol ustálený spôsobom, ktorý nevzbudzuje pochybnosti. Nemožno vychádzať z počtu útokov vyjadrených slovom „približne“ ani „asi“, ale ak sa nedá zistiť presný počet týchto útokov musí sa ustáliť počtom „najmenej“, ktorých počet sa nepochybné preukázal. Len tak možno v súlade so zákonom posúdiť intenzitu konania páchatel'a v súlade so zákonným znakom „po dlhší čas“ odôvodňujúcim použitie prísnejšej trestnej sadzby.

V posudzovanom prípade sa tak nestalo. V skutkovej vete intenzita konania obžalovaného, ktorú mal obvinený páchať po dlhší čas nie je ustálená vôbec, resp. len neurčitým časovým vymedzením a slovom „približne“ určujúcim začiatok páchania skutku bez jeho konkrétneho vymedzenia. Znenie skutkovej vety relevantným spôsobom nevyjadruje koľkokrát mal obžalovaný konať nezákonným spôsobom po dlhší čas (hoci to zo skutkových zistených vyplývajúcich z vykonaného dokazovania bolo možné ustáliť) a tak znemožňuje prijatie záveru o naplnení aj týchto zákonných znakov obzvlášť závažného zločinu, na ktorý v podanom odvolaní poukazuje obžalovaný. Navyše v skutkovej časti je uvedené, že omamné a psychotropné látky prechovával a tieto následne na nezistených miestach v okrese Dunajská Streda, najneskôr do dňa 02.02.2017 distribuoval iným osobám, a to najmä G. A., Q. W. a W. B. bez vyjadrenia koľkokrát, a v akom časovom období, čo následne nesvedčí páchaní trestnej činnosti po „dlhší čas“, ktorého dĺžku z formulácie skutkovej vety nemožno zistiť. Aj keď úlohou okresného súdu bolo po poslednom zrušujúcom uznesení krajského vyhodnotiť výpovede svedkov G. A., ktorá uviedla, že pervitín kupovala od obžalovaného po dobu 6 mesiacov a svedok Q. W. uvádzal, že drogy kupoval od obžalovaného počas jedného roka, pričom tiež uviedol, že od obžalovaného dostal drogu asi 10-15 krát, no tieto skutočnosti okresný súd žiadnym spôsobom nepremietol do skutkovej vety rozsudku, ktorá by následne predmetnú kvalifikáciu odôvodňovala.

Na strane druhej, doteraz preukázanou skutočnosťou a dostatočne premietnutou aj v skutkovej časti je, že obžalovaný si v období od jesene 2016 do januára 2017 zakúpil pervitín v množstve asi 10 gramov, ktoré omamné a psychotropné látky prechovával a tieto následne na nezistených miestach v okrese Dunajská Streda, najneskôr do dňa 02.02.2017 distribuoval minimálne trom osobám, a to G. A., Q. W. a W. B., čo následne odôvodňovalo právnu kvalifikáciu uvedeného skutku podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona (v danej súvislosti vid'. napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. augusta 2014 sp. zn. 6 Tdo 45/2014 a na to nadväzujúce rozhodnutie ÚS SR pod č. I. ÚS 90/2015).

Z vykonaného dokazovania na súde prvého stupňa (a to najmä výpoveďou svedka - predtým spoluobžalovaného Y. S.) bolo totižto nepochybne preukázané, že obžalovaný Y. W. od bývalého spoluobžalovaného Y. S. kúpil v rozsahu obdobia jeseň 2016 až do januára 2017 pervitín v množstve asi 10 gramov a niekoľkokrát metylsulfonylmetán, ktorý (ako vyplýva zo súdnej praxe v obdobných prípadoch) obvykle slúži na riedenie tejto drogy (aj napriek tomu, že nejde o zakázanú látku, nasvedčuje to vo svojom súhrne o manipulácii a riedení drog obžalovaným). Svedok Y. S. vo svojej výpovedi potvrdil, že sa s obžalovaným poznal od leta roku 2016, stretávali sa za účelom drogového obchodu na viacerých miestach, komunikovali spolu formou smsiek a inotajmi. Okrem Y. S. na základe výsledkov vykonaného dokazovania obžalovaného zo spáchania skutku jednoznačne usvedčujú aj svedkovia G. A., W. B. a Q. W., ktorí vo svojich výpovediach jednoznačne potvrdili, že od obžalovaného v žalovanom období kupovali pervitín, svedkyňa A. cca po dobu 6 mesiacov, Vasí uviedol, že to bolo párkrát za malú sumu a v malom množstve a W. od obžalovaného drogu dostal 10-15 krát, drogy od neho nekupoval stále, bolo to počas roku 2016 a naposledy 3 mesiace pred jeho zadržaním. Teda z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný v jednom prípade si zabezpečil (kúpil) pervitín od Y. S. (v ostatných prípadoch nie je zrejmé z akého zdroja pochádzali) a túto predával ďalším osobám a to G. A., W. B. a Q. W..

Na základe takto vykonaného dokazovania bolo síce preukázané podľa názoru odvolacieho súdu páchanie predmetnej drogovej činnosti obžalovaným závažnejším spôsobom konania podľa § 138 Trestného zákona písmena b) po dlhší čas a podľa písmena j) na viacerých osobách (tak, ako to kvalifikoval aj prvostupňový súd v napadnutom rozsudku), no skutková veta tak, ako bola ustálená, neobsahuje zákonné znaky obzvlášť závažného zločinu páchaného „po dlhší čas“, a preto konanie obžalovaného bolo právne posúdené v zmysle ustálenej skutkovej časti (ktorú nebol odvolací súd oprávnený meniť vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora) v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva „len“ ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písmeno d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Z týchto dôvodov krajský súd na podklade odvolania obžalovaného podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám obžalovaného na podklade § 322 ods. 3 Trestného poriadku uznal za vinného z tohto trestného činu v podstate na nezmenenom skutkovom základe (oproti napadnutému rozsudku), nakoľko mu to nedovoľuje zásada „reformatio in peius“.

Pri určovaní druhu a výmery trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona a § 34 ods. 5 Trestného zákona vo vzťahu k ustanoveniu § 38 ods. 2, ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona skúmal odvolací súd pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností pričom zistil, že obžalovanému priťažuje v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona okolnosť, že už bol pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti viackrát odsúdený (ktoré odsúdenia nemá doposiaľ zahľadené), pričom poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona nezistil žiadnu.

Keďže podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona u neho prevažuje pomer priťažujúcich okolností, bol odvolací súd povinný zvýšiť pri ukladaní trestu dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Nakoľko zákonodarcom stanovená základná trestná sadzba za obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona je v dolnej hranici vo výmere 10 rokov a v hornej hranici 15 rokov, postupom uvedeným v § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšená dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby takto predstavuje 11 (jedenásť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Odvolací súd mal za to, že trest odňatia slobody pre obžalovaného Y. W. vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 8 (osem) mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, a teda trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonne upravenej trestnej sadzby (aj napriek tomu, že tento trest v neprospech obžalovaného vzhľadom na absenciu odvolania prokurátor nemohol meniť) s poukazom na osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy, ako i s poukazom na prvky individuálnej a generálnej prevencie trestu považuje za dostatočný, primeraný a zároveň zodpovedajúci požiadavkám tak generálnej, ako i individuálnej prevencie.

Odvolací súd obžalovanému obligatórne uložil i ochranný dohľad, keďže ho odsudzoval za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom určil trvanie ochranného dohľadu v rozsahu 2 rokov, nakoľko to považuje za nevyhnutné na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred eventuálnym páchaním novej trestnej činnosti obžalovaným a počas ktorej doby sa obžalovaný podrobí nútenej postpenitenciárnej starostlivosti, ktorá je nevyhnutná na dovŕšenie jeho nápravy, síce dočasnou, ale presne stanovenou kontrolou spôsobu jeho života po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.